

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

சகீகரம்

கலை இலக்கிய ஆன்மிக சிந்திப்பு ஏடு

இதழ் - 08

2016

“இனி ஒரு விதி செய்வோம்”

பெரியாழ்வார் ஆச்சிரமம்

HARI ENGINEERS & CONTRACTORS

HARI
ENGINEERS & CONTRACTORS

+91 77 233 4434
+91 21 226 1400

www.hariengineering.com

+94 (77) 2830694

செல்முத்தூஸ்
புடவை மாளிகை

Sellamuthus Textiles

பிரதான வீதி, நெல்வியடி.

021 226 3238

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

சக்கரம்

கலை அலக்கிய ஆன்மிக சிந்திப்பு ஏடு

இதழ் - 08, 2018

பிரதம ஆசிரியர்

வை. நவதரன்

துணை ஆசிரியர்

க. அருட்செல்வம்

ஆலோசகர்

பண்டிதர் பொன் சுகந்தன்

உருவம் கொடுத்தோர்

பா.மணிக் குமார்

ஆ.ஜெயராசா

சி.நிரசன்

கு.விக்னேஸ்வரன்

கௌ.சித்தாந்தன்

க.லோகிதா

தொடர்புகளுக்கு

சக்கரம் ஸவ. ஆனந்தராசா

வெரியாழ்வார் ஆச்சிரமம்

ஸ்ரீ வஸ்ஸிர ஆழ்வார் சுவாமி கோவில்

Chakkarameditor@gmail.com

T.P:0773463358

மாயவன்

வந்துருக்காட்டுகின்றான்..

வாணி கலைத் தெய்வம்

மணிவாக்கு உதவிடுங்கள்

வரலாற்றுத் தொன்மையும்

வல்லிபுரமும்

கண்ணபரமாத்மாவின்

கவின்மிகு கருணை

தற்காலத்தில்

சர்வதேசப் பரப்பெங்கும்

பெரிதும் உணரப்படும்

யோகாசனக் கலை

வைணவ தத்துவம்

சக்கரம்

கலை இலக்கிய ஆன்மிக சிந்திப்பு ஒரு

உறுதியான மனநிலை

பெரியாழ்வார் ஆச்சிரம சக்கர இதழ் வாசகர்களுக்கு அன்பு கலந்த வணக்கங்கள் - மனித வாழ்வியல் கோலங்கள் இன்று மாற்றம் அடைந்து செல்வதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இன்றைய இளம் சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் பாதைகள் திட்டமிட்டு திசை திருப்பும் முயற்சிகள் அரங்கேறிய வண்ணம் உள்ளது. கவர்ச்சிகரமான வாழ்வியல் நுட்பங்களினாலும் அனுபவங்களினாலும் குறிப்பாக தொலைபேசி மது, மாது போன்ற வற்றின் இடைவிடாத நீண்ட பாவனையினாலும் தம் மன உணர்வினையே இழந்து மனம் போன போக்கிலே வாழத் தலைப்பட்டனர். தாம் வாழும் வாழ்வியல் தன்மையே மனித இனத்தின் வாழ்வியல் சித்தாந்தம் எனக்கருதி வாழ்கின்றனர்.

அன்பு வாலிப மனங்களே. நாங்கள் அன்றாடம் ஆற்றும் கருமங்கள் உங்கள் மன அனுமதியுடனா ஆற்றப்படுகின்றது. என்பதனை கேள்வி கேட்டுப் பாருங்கள். பதில் கேள்விக்கு எதிர் முரணாக அமையுமாயின் மனதினை சலவை செய்து கொள்ளுங்கள். இவ்வாறான மனதிற்கு முரணான வாழ்வியல் முறைகளை முளையுடன் கிள்ளி எறிய முயற்சிக்கவில்லையாயின். முறியடிக்க முடியாத பாரிய இடர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய தழலை நாமே விலை கொடுத்து வாங்கி விடுவோம். உறுதியான மன வலிமை யோடும் இறை நம்பிக்கையோடும் வாழ்ந்து எம் மழலைகளுக்கு எம் வாழ்வியலை வாழ்விக்க வேண்டிய கட்டாய தழலில் வாழ்கின்றோம்.

நன்றி

- ஆசிரியர்

மாயவன்

வந்துருக்காட்டுகின்றான்..

ஆண்டாள் பாடிய நாச்சியார் திருமொழியிலேயே மேற் காட்டிய தொடர் காணப்படுகின்றது. பாற்கடலிற் பள்ளிக் கொள்ளும் பரமனுக்குத் தமிழ்நாட்டில் வழங்கி வந்த மிகப்பழைய பெயர்கள் மால், மாயவன் என்பனவாகும். முல்லைப்பாட்டின் முற்பகுதியில் “மால் என்ற சொல்லும், மதுரைக் காஞ்சியின் பிற்பகுதியில் மாயவன்” என்ற சொல்லும், வருகின்றன. மாயோன், மாயவன் என்பன மாற்று வடிவங்கள். தொல்காப்பியம், மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் என மாயவன் முல்லை நிலத்தெய்வம் என்று கூறுகிறது. மாயவன் என்ற பெயரை மாயையோடு தொடர்புபடுத்தி விளக்குவதே பொருத்தம் போலத் தெரிய வருகிறது. உலகத்தைப் பற்றிய அறிவு, கால அளவாலும் பரப்பு அளவாலும் விரிந்து விரிந்து செல்ல, உலகத்தில் நடப்பன யாவும் பொய்மைத் தோற்றம், கானல் நீர், புலன்களால்

ஏற்பட்ட மயக்கம், அறியாமையால் ஏற்பட்ட இருள் என்று சிந்திக்கும் நோக்கு இந்தியாவிலே தோன்றியது. இந்த வகை நோக்கில், உலகமே மாய மயமாகக் காட்சியளிக்கிறது. உயிர்களுக்கு அகங்காரம், மம காரம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமான மாயை, சக்தியாக உருவாக்கப்படுகின்றது. மாயாசக்தி மாயவனுடைய விருப்பப்படி இயங்குகிறது. வல்லிபுரக் கோவிலிலே மக்கள் இறைவனைக்கூவி அழைப்பதற்கு மாயவா“ என்னும் விளியையே மிகவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

வட இந்திய விஷ்ணு வணக்கமும் தமிழ் நாட்டுத் திருமால் வணக்கமும் ஆராய்ச்சியாளரிடையே ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டுள்ளன. வட இந்தியத் தெய்வமும் தென்னிந்தியத் தெய்வமும் ஆதிகாலத்தில் வெவ்வேறாக இருந்து பிற்காலத்திலே பிணைந்திருக்கக் கூடுமா என்பதே அது, கண்ணன் திராவிடத் தெய்வம் என்ற முடிவுக் கும் சிலர் வந்துள்ளனர். ஆராய்ச்சியாளர்களுடைய கூற்றுக்களை அணுகி நோக்கும் பொழுது சங்ககாலத்திலேயே வடநாட்டு வைணவ சமயக் கருத்துக்கள் தமிழ் நாட்டுக்குட் புகுந்து கலந்து விட்டன என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது. கண்ணனைப் பற்றிய கதைகள் சில தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் தான் காணப்படுகின்றன. நப்பினைப் பிராட்டியர், குருந்தொசித்தது. குடக்கூத்து முதலிய ஆடல்கள் ததிபாண்டனுக்கும் தாழிக்கும் வீடளித்து முதலிய குறிப்புகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன. விஷ்ணுவைக் குறிப்பிடும் வேதமும் புராணங்களும் வட இந்தியா விலே தோன்றித் தென்னிந்தியாவை நோக்கிப் பரவி வந்த போதிலும் தமிழ் நாட்டு முல்லைத் தெய்வம் பற்றிய சில கூறுகளும் வைணவத்துட் கலந்துள்ளன என்றே கூறவேண்டியுள்ளது.

வேதத்தை உலகுக்கு அருளியவர் திருமாலே என்ற நம்பிக்கையடைய வைணவர், உலகை உய்விப்பதற்காக கருணைக் கடலான இறைவன், உருக்கள் பல கொண்டதை எடுத்துக் காட்டுவர். வேதத்தைப் புணையாகக் கொண்டு உயிர்கள் கடைத்தேறாமையைக் கண்ட

திருமால் உலகத்தை உய்விப்பதற்காகவும் தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் தீமையை ஒழிப்பதற்காகவும் பத்து அவதாரங்கள் எடுத்தார். மச்சாவதாரம், கூர்மாவதாரம், வராககாவதாரம், நரசிம்மாவதாரம், வாமனாவதாரம், இராமவதாரம் கண்ணனவதாரம், கல்கியவதாரம் என்பனவே அப்பத்து அவதாரங்கள் என்பது பொதுவான நம்பிக்கையாகும். கல்கியவதாரம் இன்னும் நிகழவில்லை. இனி மேல் நிகழும் என்று நம்பப்படுகிறது. கண்ணன் அவதாரமே திருமாலுடைய அவதாரங்களுக்குள் மிகவும் பூரணமான அவதாரமென்படுகின்றது. மகாபாரதத்தின் முக்கியமான கதாபாத்திரங்களில் ஒருவரான கண்ணன் போர்க்களத்திலே அர்ச்சனனுக்குச் செய்த உபதேசம் பகவத்கீதை என்ற பெயரிலே தனி நூலாக விளங்குகின்றது. பகவத்கீதை வைணவ மக்களுக்குப் பாரயண நூலாகவும் வாழ்க்கை வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றது. மீன், ஆமை, பன்றி, சிங்கம் என்ற உருவங்களிலே திருமால் தோன்றி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் காரியங்களை ஆற்றியமையை முதல் நான்கு அவதாரங்கள் காட்டுகின்றன.

மூலமும் உலகை உய்விக்க முடியவில்லை என்பதைக்கண்ட பகவான், எடுத்த அடுத்த முயற்சியே ஆழ்வார்கள் அவதாரமென்படுகின்றது. திருமாலின் அணிகள், ஆயுதம், வாகனம் முதலியன ஆழ்வார்கள் பன்னிருவராகத் தமிழ் நாட்டிலும் கேரளத்திலும் அவதரித்து வேதத்தைத் தமிழ் செய்தன. சைவ மறுமலர்ச்சிக்காக நாயன்மார் தோன்றியது போல, வைணவ மறுமலர்ச்சிக்காக ஆழ்வார்கள் தோன்றினர். பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் முதலியோர் தொண்டை நாட்டிலும் திருமங்கையாழ்வார், தொண்டரடிபொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார் சோழநாட்டிலும், பெரியாழ்வார், ஆண்டாளர் நம்மாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், பாண்டிய நாட்டிலும், குலசேகராழ்வார் சேரநாட்டிலும் தோன்றிப் பாசுரங்களை அருளிச்செய்து வைணவ பக்தியியக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தனர். ஆழ்வார்களும், நாயன்

மார்கள் ஆகியோரும் செய்த பணியால், தமிழரைப் போலப் பக்திப் பாடல்கள் மிகுந்துள்ள மொழிப் பிறிதில்லை என்ற பெருமை தமிழுக்குக் கிடைத்தது. வடஇந்திய வைணவர்கள், ஆழ்வார்கள் அவதரித்த நாடு என்று தமிழ் நாட்டை மரியாதையோடு குறிப்பிடும் நிலை தோன்றியது. எனவே ஆழ்வார்களும் மாயவன் காட்டும் உருவங்கள் சில என்றே கொள்ளலாம்.

ஆழ்வார்களுடைய பாசரங்களில் இலங்கையைப் பற்றி குறிப்பும் வருகின்றன. அவை யாவும் இராமாயணக் கதைத் தொடர்பானவை. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவரங்கத் தாணைப் பாடிய திருமாலையில் வரும் ஒருபாட்டு மேற்படி கருத்துக்கு விலக்குப்போல அமைந்திருக்கிறது.

“குடதிசை முடியை வைத்துக் குணதிசைப் பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்பு காட்டித் தென்திசையிலங்கை நோக்கி
கடல்நிற்கக் கடவுளெந்தை யரவணைத் துயிலு மாகண்டு
உடலெனக் குருகு மாலோ என்செய்கே னுலகத் தீரே!

வைணவக் கோவில்களிலே மிகச் சிறந்தது திருவரங்கமாகும். சைவர்களுக்குச் சிதம்பரம் எப்படிப்பட்டதோ வைணவர்களுக்கு திருவரங்கம் அப்படிப்பட்டதாகும். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவரங்கத் தொண்டுக்கே தம்மை அர்ப்பணித்து, இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திரலோகம் ஆளும் அச்சுவை பெற்றினும் வேண்டேன்“ என்று பாடியவர் கோயில், பெரிய கோயில், பூலோக வைகுண்டம் என்றெல்லாம் பலவாறாகச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் திருவரங்கத்துத் திருமால், சயனக் கோலத்திலிருக்குமாற்றைப் பாடும் போது, தென்திசை இலங்கை நோக்கி, என்று பாடுவதற்கான காரணம் பலர் அறியாததாக இருக்கக்கூடும். இராமாயணத் தொடர்பான கதை இங்கும் காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டிய திருமாலே திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் என்று ஒரு கதை வழங்கி வருகிறது. அரங்கநாதன்

பிரம்மனாலே பூசிக்கப்பட்ட மூர்த்தியென்றும், பிரம்மா இஷ்வாகு முதல் இராமர் வரையிலே அம்மூர்த்தியைப் பூசித்து வந்தனரென்றும், இராமர் அம்மூர்த்தியை விபீஷணனுக்குக் கொடுத்தாரென்றும், அவன் அயோத்தியிலிருந்து இலங்கைக்கு வரும் வழியில் அரங்கநாதன் திருவரங்கத்திலிருந்து புடைபெயராத தங்கிவிட்டாரென்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஈழநாட்டிலே திருமாலே முழுமுதற் தெய்வம் என்று கொண்டு டாடும் வைணவம் தனிச் சமயப் பிரிவாக இடம்பெறாத போதிலும், திருமால் கோவில்கள் பல உள்ள சிங்கள பௌத்த மக்கள் புத்தர்பிரான் திருமாலை இலங்கைக்கு ஒரு காவற் தெய்வமாக வைத்துள்ளார் என்கின்றனர். அவர்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள பகுதிகளிலே மகாவிசுணு தேவாலயங்கள் சில உண்டு. தமிழ் இந்துக்கள் பெரும்பான்மையராக உள்ள பகுதிகளிலே உள்ள, மிகப் பிரபலமான கோவில்களாக வல்லிபுர ஆழ்வார் கோவில், பொன்னாலை வரதராசப் பெருமாள் கோவில் என்னும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்களைக் கூறலாம். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே வந்தாறு மூலை, களுவாஞ்சிக்குடி, காரைதீவு, பெரியபோரதீவு, கிரான் முதலிய இடங்களிலும் மலையகத்தினும் மாத்தளையிலும் திருமால் கோவில்கள் காணப்படுகின்றன.

சுவாமிக்கும் தலத்துக்கும் வழங்கும் பெயர் கொண்டு ஆராயும் போது வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயில், தனிச்சிறப்புடன் விளங்குவதைக் காணமுடிகின்றது. வரதராசப் பெருமாள் என்னும் பெயர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்தும், வெங்கடேசப் பெருமாள் என்றும் பெயர் வேங்கடமலையிலிருந்தும் தருவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆழ்வார் என்னும் பெயர் பொதுவாகத் திருமாலடியார்க்கு வழங்குவது. அப்பெயர் திருமாலைக் குறிக்க வழங்குவதற்குச் சான்று, சோழப்பெருமன்னர் காலத் தமிழ்ச் சாசனமொன்றிலே “ஆழ்வார் திருவரங்கதேவா” என்று வருகின்றது. ஆழ்வான் என்ற சொல்லுக்குச் சூரியன் என்ற பொருள் உண்டு. வேத காலத்திலே சூரியனோடு தொடர்புடைய தெய்வ

மாகவே விசுஷ்ணு கூறப்படுகிறார். தூரிய குலத்து மன்னர்களாலே பூசிக்கப்பட்டு வந்தமையால் அரங்கநாதர் ஆழ்வார் எனப்பட்டிருக்கலாம். வல்லிபுரநாதர் மாயவன் ஆழ்வாரெனப்பட்டமைக்கான காரணம் ஆராயப்பட வேண்டும். இலங்கையின் வடபகுதியும், இந்தியாவின் சில பகுதிகளுக்கும் மிகப்பழைய காலத்திலே நாகர் என்ற இனத்தாரின் குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தின் மிகப் பழைய பெயர்களிலொன்று நாகத்தீவு என்பதாகும். நாகர்கள் நாகங்களைப் போற்றுவதோடு தூரியனையும் வழிபட்டனர். வல்லிபுர ஆழ்வாரின் மிகப்பழைய உரு தூரியக் கடவுளாக இருந்திருக்கலாம்.

ஈழநாட்டிலே பௌத்த சமயம் பரவினபோது வல்லிபுரத்திலே கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவிலே பௌத்த விகாரையொன்று கட்டப்பட்டதை வல்லிபுரம் பொன்னேட்டுச் சாசனம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. நாக வழிபாடு பௌத்த சமயத்துடனும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. பௌத்தர்கள் நாகப்பாம்பைக் கொல்ல மறுப்பதை இன்றும் காணலாம். பௌத்த விகாரைகளுக்குத் துவாரபாலகர்களாக நாகப்பாம்புகள் செதுக்கப்பட்டள்ளன. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பௌத்தம் செல்வாக்கோடு விளங்கிய காலத்திலே, யாழ்ப்பாணமாகிய நாக தீபத்திலே பௌத்த விகாரை தோன்றியதில் வியப்பில்லை. இந்த நேரத்திலே, வல்லிபுரம் என்றால் என்ன, என்று நோக்குவது பொருத்தமே. வல்லியம் என்றால், ஆய்ப்பாடியைக் குறிக்கும் என்பது பிங்கலத்தை நிகண்டிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. வல்லி என்ற சொல்லுக்கு ஆய்ப்பாடி (அதாவது கோகுலம்) என்ற கருத்து ஆனந்த விகடன் அகராதியிலே காணப்படுகின்றது. புரம் என்ற மூலபொருள் ஒரு சொல்லுக்குக் கோவில் என்பது ஆய்ப்பாடிக் கோவில் என்ற பொருள் தரும். கண்ணன் வளர்ந்த இடம் ஆய்ப்பாடி யாகும். இன்றைய வல்லிபுரத்தலம் ஆய்ப்பாடிக் கோவிலான வரலாறு நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டும்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் பழைய இராசதானியாகிய சிங்கைநகர், வல்லிபுரப் பகுதியே என்ற கருத்தை அறிஞர் பலர்

வெளியிட்டுள்ளனர். முதலியார் இராச நாயகம், சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை முதலியோர் அவர்களுட் சிலர், வல்லிபுரப் பகுதியிற் பல இடங்களிலே குவிந்து கிடக்கின்ற பூர்வகாலக் கல்லெடுகள், கீச்சிக்கிட்டம் ஆகியனவும் அங்கிருந்து கரைமார்க்கமாகப் போன பெரும்வீதியின் அடையாளங்களும் இவ்வூர் ஒரு காலத்திலே பெருநகராக விளங்கியிருக்க வேண்டுமென்பதைக் காட்டும். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பெருங்கடற் படையுடை யோராய்ப் பிரசித்தி பெற்றிருந்தமையினால், மரக் கலத்திரள் ஆழியிற் சுலபமாய்ச் சென்று திரும்பக்கூடிய துறைமுகம் இருந்திருக்க வேண்டும். வல்லிபுரத்துறை இப்பொழுதும் கப்பந்துறையென்றே வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வூருக்குச் சிங்கை நகர் என்ற பெயர் எப்படி வந்திருக்கலாம் என நோக்க வேண்டும்.

சுவாமி ஞானப் பிரகாசரின் கருத்துப்படி கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து, கலிங்கநாட்டு உக்கிரசிங்கனும் அவன் பரம்பரையினரும் சிங்கை நகரை அரச தானியாகக் கொண்டு அரசியற்றி வந்தனர். கலிங்க நாட்டின் பழைய தலைநகரமொன்றின் பெயர் சிங்க புரமாகும். மேலும், கலிங்க நாட்டிலே சிங்காலம் அல்லது சிங்கவேள் குன்றம் என்ற பிரசித்தி பெற்ற வைணவத் திருப்பதி உண்டு. திருமால் நரசிங்காவதாரம் கொண்ட இடம் அதுவென்று நம்பப்படுகிறது. பல்லவர் காலத் தொடக்கத்திலே தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியிலே நரசிங்காவதாரம் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டதாகத் தெரிய வருகின்றது. காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமான் கோவிலிற் கூட, ஆழ்வார் களாற் பாடப் பெற்றது. அத்திகிரியின் அடிவாரத்திலுள்ள அழகிய சிங்கப் பெருமாளே என்று அறிஞர்கள் சிலர் கூறுகின்றனர். தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள இன்னொரு பெரிய வைணவத் தலம் சோழசிங்கபுரம் என்றிருந்து இன்று மருவிச் சோழங்கிபுரம் என்று வழங்குகின்றது. சீர்காழியிலிருந்த திருவாலித்தலத்தில் நரசிம்மன் சந்நிதி மிகப் பழையது. இவை இந்தியத் தமிழ்நாட்டிலே தோன்றிய பல்லவர் காலத்திலே இலங்கையிலே சிங்கை நகர் குறிப்பிடப்படு

வதால், அக்காலத்தில் வல்லிபுரப் பகுதியிலே நரசிங்கமூர்த்தி தாபிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அம்மூர்த்தியின் பெயராலேயே ஊர்ப்பெயர் சிங்கை நகரென்று மாற்றிற்றென்றுமே கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

நாகர்கள் தூரியனுக்கு அமைத்த கோவிலே காலத்தின் கோலத்தால் பௌத்த விகாரையாக மாறி, பின்பு நரசிங்கப்பெருமாள் கோவிலாக மாறியிருக்க வேண்டும். மயிலை, சீனி, வேங்கடசாமி தம்முடைய “சமணமும் தமிழும்” என்னும் ஆராய்ச்சி நூலுள், வெளியிட்ட கருத்துதொன்று இவ்விடத்திலே விளக்கம் தருகின்றது. சமணக் கோவில்களையும் பௌத்தக் கோவில்களையும் வைணவர்கைப்பற்றும் போது முதலில் நரசிங்கமூர்த்தியை தலமாக மாறியமைவை, அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பாண்டிய நாட்டிலே, மதுரையை அடுத்த யானைமலை, முன்பு சமணர்களின் இருப்பிடமாக விளங்கியது. “யானை மலை யாதியாய் இடங்களிலே” சமணர் வாழ்ந்ததைத் திருஞானசம்பந்தர் தம்முடைய திருவாலவாய்ப் பதிகத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார். கி.பி 770 இல் மாரன்காரி என்னும் பாண்டிய நாட்டு அமைச்சர். யானை மலைக் குகையிலே நரசிங்க மூர்த்தியை அழைப்பதற்குச் சைவர்களும் உடன்பட்டு நின்றார்கள். இந்நிகழ்ச்சி திருவிளையாடற் புராணத்திலே உருவகிக்கப்பட்டு, சமணருடைய யானையை சோமசுந்தரப் பெருமான் நரசிங்க அம்பு எய்து கொன்றார் என்று யானை எய்த படலத்திற் கூறப்படுகின்றது. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டிலே உக்கிர சிங்கன் காலத்திலே, இன்றைய வல்லிபுரப் பகுதியிலே, சிங்கைநகர் மேற்கூறிய முறையிலேயே தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று கொள்ளலாம்.

வல்லிபுரக்கோவில் வரலாற்றில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களால், எச்சாராருக்கும் தீங்கு இழைக்கப்பட்டுவிட்டதாகக் கொள்ளல் முடியாது. பௌத்தத்தை வைணவம் அழித்துவிட்டது என்று கூறுவதிலே முழு உண்மையில்லை. கௌதம புத்தருக்கும் புத்தருடைய போதனைகளுக்கும் வைணவம் மிக உயர்ந்த கௌரவம்

அளித்துப் பெளத்தத்தைத் தன்னுள் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டதென்பதே பொருத்தம். தமிழ்நாட்டு மாமல்லபுரத்திலே ஆதிவராகர் குகைக் கல் வெட்டு கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டிலே கௌதம புத்தரை விசுஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களிலே ஒன்றாகக் கூறுவதை இங்கே கவனிக்க வேண்டும். பத்து அவதாரங்களின் வரிசையிலே கிருஷ்ணாதாரம் விடுபட்டும் புத்தரவதாரம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருமாலே கௌதம புத்தராக அவதரித்தார் என்ற நம்பிக்கை அங்கே காணப்படுகின்றது. பெளத்தர்கள் வைணவர்களாக மாறுவதற்கும் பெளத்த விகாரை திருமால் கோயிலாக மாறுவதற்கும் இந்த நம்பிக்கை வழிவகுத்திருக்கிறது. தூரிய வழிபாட்டுச் சின்னமாகச் சக்கரம் இடம்பெறுவது இயல்பு. அதே சக்கரம்பெளத்தர் செல்வாக்குற்றிருந்த காலத்திலே, பெளத்த மதத்திலே சிறப்பாகப் பேசப்படும் தருமச் சக்கரமாக மாறியிருக்கும். அதே சக்கரம் திருமால் கோவிலிலே திருமாலின் சக்திவாய்ந்த ஆயுதமான சக்கரமாகப்போற்றப்படும்நிலை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். வல்லிபுர கோவிலின் வரலாறு இந்த நெறியிலேயே சென்றிருக்க வேண்டும்.

கி.பி பதினான்காம் நூற்றாண்டிலே சபுமால் குமரையா யாழ்ப்பாண அரசனை வென்று சிங்கை நகரை அழித்து தரை மட்டமாக்கி, நல்லூரிலே புதிய இராசதானியை ஏற்படுத்தினான். அதன் பின்பு சிங்கை நகர் புனரமைப்புப் பெறவில்லை. இன்றைய வல்லிபுரக் கோவிற் கட்டிடம் மிகப் பழைய காலத்துக்கு உரியதும் அன்று. எனவே, சிங்கை நகர் வழிபாடுகளிடையே வல்லிபுரம் கோவிலே புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டுமெனலாம். சிங்கை நகர் வரலாறு பழங்கதையாகப் போய்விட்ட பின்பு ஆய்ப்பாடி இராசதானி என்ற பொருள்படும் வல்லிபுரம் என்ற பெயர் வழக்குக்கு வந்திருக்க வேண்டும். புரம் என்ற சொல்லுக்கு இராசதானி என்ற பெயருண்மையைத் திவாகர நிகண்டு எடுத்துக் கூறுகிறது. புவி மன்னர் அரசோச்சிக் கால வெள்ளத்திலே மறைந்துவிட, ஆய்ப்பாடி இராசதானியிலே இன்று மாயவன் தனிககாட்டு இராசவாகக் காட்சியருளுகிறான்.

ஆய்ப்பாடி என்ற பெயருக்கேற்ப, வல்லிபுரக்கோவில் இறைவனுக்கும் சக்திக்குமான உருவத் திருமேனிகள் கண்ணன் வளர்ந்த வடமதுரை ஆய்ப்பாடி அல்லது கோகுலத்தில் இருப்பதைப் போல நவமோகனக் கிருஷ்ணன், ருக்மணிப்பிராட்டி, த்தியமாப் பிராட்டி, என்பனவாம். வைணவர் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் ஏகாதசி தோறும் வல்லிபுரக் கோவிலிலே உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ஆவணி மாதம் கிருஷ்ண ஜெயந்தி கொண்டாடப் பெற்று, உறியடி உற்சவத் திலே கண்ணனாக மாயவன் தோன்றுகிறான். வல்லிபுரக் கோவிலிலே. திருவுலாக் காலத்திலே, கிருஷ்ணாவதாரத்திற் சிறப்பிடம் பெறும் வெண்ணைய் திருடல், மகாகம்சன் போர் என்பன நடித்துக் காட்டப் படுகின்றன. நாராயணன் நடத்திய நரகாகரசங்காரம் திபாவளியின் போது இடம்பெறுகின்றது. மார்சுழி முழுவதும் உதய நேரத்தில் விசேட பூசை நடைபெறுகின்றது. ஞாயிற்றுக்கிழமையே வல்லிபுர ஆழ்வாருக்கு மிகச் சிறப்பான நாளாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தூரியனுக் குரிய ஞாயிற்றுக்கிழமை இவ்வாறு சிறப்பிடம் பெறுவது ஆதியிலே தூரிய வணக்கத்தோடு இருந்த தொடர்பினால் ஏற்பட்டு இருக்கக் கூடும்.

● பேராசிரியர் டாக்டர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை

“வாணி கலைத் திய்வம் மணிவாக்கு உதுவிடுங்கள்”

தமிழர் பண் பாட்டில் வழிபாடு தனித் துவமான இடத்தினைப் பெற்றுள்வது. மனித வாழ்வியல் ஏற்படும் இடர் களை வென்றெடுக்க வழிபாடு துணை செய் யும். வழிபாட்டில் பெண் பெறும் இடம் தனித்து வமானது. கருவினைத் தாங்கி சிசுவை ஈன்று தன் இரத்தத்தைப் பாலா க்கி ஊட்டி வளர்க்கும் தாயின் பணி மகத்துவ மானது. குழந்தையின் முதல் தெய்வம் தாய். கருவினைத் தாங்கும் ஆற்றல் பெண்மையைத்

தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தியது. இதனால்தான் “தாயிற் சிறந்ததொரு கோவிலுமில்லை” என்று ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளனர்.

பெண்மையின் ஆற்றல்களை அனைவரும் உணரும் வகையில் நவராத்திரி வழிபாடு ஆற்றப்படுகின்றது. மனிதனுக்குத் தேவையான ஆற்றல்களைப் பெண்மையின் பேராற்றல்களால் நவராத்திரி வழிபாடு இனங்காட்டியுள்ளது. மலைமகள், அலைமகள், கலைமகள் என மூன்று பெண் தெய்வங்களாகப் பெண்மையின் பேராற்றல்கள் வழிபடப்பட்டன. நவராத்திரியில் இறுதி மூன்று இரவுகளும் அறிவு ஆற்றலை அளிக்கும் கலைமகளுக்கு உரியவை. சரஸ்வதி, கலைமடந்தை, வாணி, பாரதி, காயத்திரி, பிராமி,

சிந்தாதேவி, நந்தா விளக்கு, நாமிசைப் பாவை, வானோர் தலைவி, மண்ணோர் முதல்வி, வாகீஸ்வரி, சின்மயி, நாமடந்தை, ஞானவல்லி, ஞானக்கொடி, நாவேறு செல்வி, நாவுக்கரசி, நாமிசைக்கிழத்தி, சொல்மங்கை, வாக்குதேவி, வாக்குவாதினி, அன்ன வாகினி, வித்யா, காயத்திரி, நான்முனநாயகி, ஞானப்பிராட்டி எனப் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றாள்.

வேதகாலத்தில் கலைமகளுக்கு உயர்ந்த இடம் இருந்ததை இருக்கு வேதப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. சரஸ்வதி என்னும் பொருள் களைக் குறித்து நிற்கின்றது. “ஸர்” என்பது இதன் அடிச்சொல். இருக்கு வேதத்தில் ஆறாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நீரானது இந்துக்களின் பார்வையில் வளமை, படைப்பு, தூய்மைப்படுத்தல் போன்றவற்றோடு தொடர்புடையது. இதனால் சரஸ்வதியும் இக்கருத்துக்களோடு இணைக்கப்படுகின்றாள். வேதத்தில் அறிவு முதற்தெய்வமாகக் கருதப்பட்டது. அறிவுவாக்கின் வழியாகப் பரவுகின்றது. “வாக்” என்ற பெயரிலும் “சர்வதி” என்ற பெயரிலும் பல இருக்குவேதப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இந்து சமயத்தில் மட்டுமல்லாமல் சமண பௌத்த சமயங்களிலும் சரஸ்வதி வழிபடப்படுகின்றாள். சமணர்கள், சுருதிதேவி, வாக்தேவி, ஜினஜஸ்வர்யா, ஜினவாணி என்ற பெயர்களால் அழைக்கின்றனர். பௌத்தர்கள், மகாசரஸ்வதி, ஆர்ய சரஸ்வதி, வஜ்ரவீணா சரஸ்வதி, வஜ்ரசாரதா, வஜ்ரசரஸ்வதி என்ற ஐந்து பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். உ.வே.சாமிநாதையர் சரஸ்வதியை “கலைமகள் சமயம் கடந்த தெய்வம்” என்று கூறுகின்றார். கிரேக்கர்கள் “அதீனே” என்றும் உரோமர்கள் “மினேர்வா” என்றும் அறிவாற்றலைப் பெண் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். திபெத், நேபாளம், இந்தோ நேசியா, ஜப்பான் போன்றநாடுகளிலும் அறிவு தெய்வமாக வழிபடப்படுகின்றது.

சரஸ்வதியின் துணையாகப் படைப்புக் கடவுளை பிரம்மா காட்டப்படுகின்றார். கலைமகளுக்குச் சிறப்பாகக் கோயில் கட்டித் தினமும் வழிபடும் வழக்கம் இல்லை. எனினும் தமிழ்நாட்டில் கூத்த னார், கன்னியாகுமரி மயிலாடும்பாடு ஊர்களிலும் ஆந்திராவில் பசா என்ற பகுதியிலும் காசுஷீரில் தகீத-இ-கலைமான் மலையிலும்

சரஸ்வ திக்குக் கோயில் உண்டு. பெரும்பாலும் கோயிற் பிரகாரத் தெய்வமாகவும் கோபுரங்களில் சிற்பமாகவும் சரஸ்வதி அமைக்கப் பட்டுள்ளாள்.

ஒளிக்கடவுளாகிய கலைமகள் அனைவர் அறிவும் சுடர் பெறச் செய்கின்றாள். கலைமகள் கலையின் தெய்வம். வாக்கின் தெய்வம் கவிஞர்களின் தெய்வமும் அவளே. அவளைப் போற்றுவதைக் கவிஞர்கள் கடமையாகக் கொண்டுள்ளனர். பிற தெய்வங்கள் மணிமாலை அணிகின்றார்கள். வாணி அறிவையே மாலையாக அணிந்துள்ளாள். அறிவுதான் உலகிலே விலை உயர்ந்த அணிகலன் என்பதை இதன் மூலம் அறிவிக்கின்றாள். அறிவு எப்பொழுதும் மாசுபடாமல் இருக்க வேண்டும். மாசற்ற அறிவின் சின்னமான வெண்மை கருதப்படுவதால் கலைமகளோடு தொடர்புடைய பொருட்கள் யாவும் வெண்மை நிறமானவையாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன.

“வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பண்பூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியாசனத்தில் அரசரோ டென்னை
சரியாசனம்வைத்ததாய்”

எனப் போற்றப்படுகின்றாள். கலைமகளின் வடிவினுக்கு அமைதி கூறும் பொழுது பிரமவித்தையினை முகமாகவும் நான்கு வேதங்களைக் கைகளாகவும் எண்ணையும் எழுத்தையும் இருகண்களாகவும் இசையினையும் இலக்கியத்தையும் இரு தனங்களாகவும் புராண இதிகாசங்களைத் திருவடிகளாகவும் ஓங்காரத்தை யாழாகவும் கொள்வர். கலைமகளுக்கு நான்கு திருக்கரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மாலை, ஏடும் எழுத்தாணியும், வீணை ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன. அன்றியும் வலக்கையில் எழுத்தாலான மாலையும் முத்திரையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் மலரும் வைத்திருக்கும் படிமமும் உண்டு.

கலைமகளின் திருவுருவத்தினைக் கவிஞர்கள் பலர் வர்ணித்துள்ளனர். குமரகுருபரரும், “பங்கயாசனத்தில் கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைப் பாற் காடும் சுமக்குந் கரும்பே

சகலகலாவல்லியே” எனப் பலவாறு வர்ணிக்கின்றார். பாரதியாரும் கலைமகளை விரிவாக வர்ணனை செய்துள்ளார். வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள். யாழினைக் கொண்டிருப்பாள். வேதம் அவள் விழி அதில் உரையென்ற மையிட்டவள். சந்திரன் அவள் நுதல் சிந்தனை என்ற கூந்தல் வாதம் தருக்கம் என்னும் செவிகள். அவற்றின் அழகை மிகைப்படுத்தும் துணிவென்னும் தோடு அணிந்தவள் அறிவு என்னும் நாசி. சாத்திரம் அவள் திருவாய். கற்பனை ஊறும் இதழ்கள். கலைகள் என்னும் கைகள். காவியம் என்னும் தனங்கள். புலவர் நாவென்னம் பாதம் எனப் பழைய காவிய மரபினடிப்படையில் தற்காலத்திற்கு ஏற்றவகையில் வர்ணித்துள்ளார்.

எங்கெங்கெல்லாம் அறிவும் கலையும் ஒளிர்கின்றதோ அங்கெல்லாம் கலைமகள் உறைவாள். அவள் உறையும் இடங்கள் எவையெனப் பாரதியார் காட்டியுள்ளார்.

“வெள்ளைத் தாமரை பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
சூறுபாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ளதாம் பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள் நின்று ஒளிர்வாள்
கள்ளமற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துட் பொருளாவாள்”

மேலும் மாதர் பாட்டிலும் மக்கள் மழலையிலும் குயிலின் குரலிலும் கிளியின் நாவிலும் சித்திரத்திலும் கோயில் கோபுரத்திலும் அறிவின் இருப்பிடமான கலைமகள் உறைகின்றார். உடலால் உழைப்பவர்களுக்கும் மூளையின் திறனால் உழைப்பவர்களுக்கும் தெய்வம் அவளே. ஆகையால்தான் ஆயுத பூசை, சரஸ்வதி பூசை என்ற இரண்டிற்கும் ஒரே தெய்வமாக உள்ளாள்.

“நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரைகள்
தேடிக் கொழுக்கம் கவிவாணர் நாவும் செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்து நடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே”

எனக் கலைமகளின் இருப்பிடங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்ட ; தேசிக விநாயகம் பிள்ளையும் உடல் உள்ளம் இரண்டிற்கும் அவளே ஒரே தெய்வம் என்ற உறுதிப்படுத்துகின்றார். நவராத்திரி தினங்களில் பொம்மைகளை அடுக்கி கொலு வைத்துக் கொண்டாடுகிறார்கள். பொம்மைகளை மட்டுமல்லாது நூல்களையும் தொழிற் கருவிகளையும் வைத்து வழிபடுகின்றார்கள். இதனை ஆயுத பூசை என்பர்.

அறிவுக்கு அடிப்படையானவள். கல்வியை மக்களுக்கு அளிப்பதுதான் கலைமகள் வழிபாட்டின் அடிப்படை நோக்கம்” எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

“இன்ன றுங்களிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சனைகள் இயற்றல்
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம்பதினாயிரம் நாட்டல்
பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர்வி ளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் எழைக் கெழுத்தறி வித்தல்”

எனப் பாரதியாரும் ஏழைக்கு கல்வியை வழங்குதலை உலகில் உயர்ந்த அறம் என வலியுறுத்துகின்றார். நவராத்திரி, அறியாமை என்னும் இருளைப் போக்குவதற்குரிய நாள். இந்நன்னாளிலே ஏடு தொடக்குதல் கலைகளைப் பயிலத் தொடங்குதல் போன்ற நற் கருமங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. எல்லோருக்கும் கல்வியை வழங்குதலை கலைமகள் வழிபாட்டின் உண்மையான பயன். ஊர்கள் தோறும் பள்ளிக் கூடங்களும் கலைக்கூடங்களும் உருவாகி வளர வேண்டும். மந்திரங்கள் கூறி மலர்களை இட்டு கலைமகளை

வழிபடாகாது என்கிறார் பாரதியார். கலைமகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய உண்மையான வழிபாட்டை விளக்கமாகக் காட்டியுள்ளது.

“வீடு தோறும் கலையின் பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ள ஊர்கள்
நகர்களெங்கும் பலபல பள்ளி
தேடு கல்வி இலாததோர் ஊரைத்
தீயினுக்கு இரையாக மடுத்தல்
கேடு தீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை
கேண்மை கொள்ள வழியிவை கண்டீர்”

ஆக்கப் பணிக்கு வழிகாட்டிய பாரதியார் அப்பணியை முன்னெடுக்க நாட்டிலுள்ள அனைவரையும் அழைக்கின்றார்.

“நிதிமி குத்தவர் பொற்குவை தாரீர்
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
அதுவுமற்றவர் வாயச் சொல் அருளீர்
ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கீர்
மதுரத் தேமொழி மாதர்க ளெல்லாம்
வாணிபூசைக்கு உரியன பேசீர்
எதுவும் நல்கி இங்கு எவ்வகையானும்
இப்பெருந்தொழில் நாட்டுவம் வாரீர்”

நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதால் நாடு வளம் பெறும் பாரதியாரின் வழியிலே கலைமகள் வழிபாட்டினைப் பின்பற்றின் கல்வியில் விளக்கமும் வழிபாட்டின் பயனும் கைகூடும்.

**திருமதி.செல்வ அம்பிகை நந்தகுமாரன்,
சீரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.**

வரலாற்றுக் கொள்கையும் வல்லிபுரம்

வரலாற்று நிலையில் வல்லிபுரம் சிறப்பு பெற்றது போல் இலக்கியங்களிலும் வல்லிபுரம் இடமும் தலமும் ஆழமாகக் கால்பதிந்துள்ளதை அவாதனிக்க முடிகின்றது. வல்லிபுரத் தலம் பற்றிக் கூறும் நூல்களில் மிகப் பழைமையானது தசுண்ணகைலாய மான்மியமாகும். இதில் வல்லிபுர வைபவ அத்தியாயம் என்னும் பகுதியில் இவ்வாலயம் தோற்றம் பெற்றதற்கான தன்மைகளையும் இதில் விஸ்ணு அவதாரம் எடுத்ததற்கான காரணங்களினையும் பட்டியல்படுத்திக் கூறுகின்றது. அதாவது முற்காலத்திலே விஸ்ணு மூர்த்தியானவர் இரணியனெனும் பெயர் கொண்ட துட்டனாலே துன்பமடைந்த தேவர்கள் பாதுகாப்புக்காக கட்டப்பட்ட அல்லது தரிக்கப்பட்ட கங்கணங்களை அல்லது காப்புக்களை அசுர தூதர்களினால் கடலின் கண் எறியப்பட்டது. இதனை எடுத்தற் பொருட்டு பரமசிவனின் கட்டளையின் பிரகாரம் மக்களைக் காக்கும் பேரன்பர் கொண்ட கிருஷ்ணர் மச்ச வடிவம் எடுத்து எறியப்பட்ட கங்கணங்களை எடுப்பதற்காகவும் ஆகும்.

இதே போன்று லவல்லி என்னும் பெண்ணின் நாக சாபத்தினால் ஏற்பட்ட பிள்ளையில்லாக் குறையினைப் போக்குவதற்கு வங்கக் கடலினுள் தன் தலையினை நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையின்

வடமாகாணத்தில் அமைந்த யாழ் மாவட்டத்தின் முக்கிய நகரங்களில் ஒன்றான பருத்தி நகரின் சிற்றூரின் ஒன்றாக கடலலை தாலாட்டும் கற்கோவளம் என்னும் ஊரின் கரையோரப் பகுதியில் புரட்டாதி மாத முழு நிலாக் காலத்தில் அக் கடலில் மிகப் பிரமாண்டமான அளவு கொண்ட பெரு மச்சம் ஒன்று அவ்வூர் மீனவர்களின் தொழில் உபகரணங்களை அட்டகாசம் செய்து கொண்டு இருந்தது அதன் பின்னர் திரென கரையோரத்தில் மீனைப் பார்ப்பதற்கென பெரும் கடலலை என மக்கள் கூட்டம் திரண்டது. பெரும் மீனைப் பார்ப்ப தற்காக வந்திருந்த லவல்லி என்னும் மாதுவின் மடி மீது விழுந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சற்றுப் பின்னர் பேரொளியையுடைய மீனூரு வைத் தரித்த விஷ்ணு மூர்த்தியானவர் மானூடப் பிள்ளை போலத் தோன்றினார் அவ்விடத்திற்கு அனைவரும் குழுவினார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் நினைத்து புகழ்ந்து பேசத் தலைப்பட்டனர்.

‘நாங்கள் தனவந்தராயினம், நாங்கள் தனவந்தராயினம் எங்களுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாகும் பொருட்டாகவே சங்கு சக்கரங்களைத் தரித்தவரும் தேவரும் பகலானும் உயிர்களைக் காப்பவனுமாகிய விஸ்ணு மூர்த்தி பிரசன்னமாயினார்.’ என்று அன்பு கூர்ந்து உவப்போடு துதிக்கத் தொடங்கினார்கள். மச்ச ரூபமாகிய தேவருக்கு வணக்கம், ஆமையுருவான தேவரீருக்கு வணக்கம், பன்றியுருவான தேவரீருக்கு வணக்கம், தேவர்களுக்குச் சுகத்தை உருவாக்குகின்ற தேவரீருக்கு வணக்கம், பிரமசாரியாகிய வாமன ரூபத்தையுடைய தேவரீருக்கு வணக்கம், சூரிய வம்சத்து அரசர்களை அழித்த பரசுராம அவதாரமான தேவரீருக்கு வணக்கம், கலப்பைப் படையை ஏந்திய பலராம ரூபமான தேவரீருக்கு வணக்கம், கிருஸ்ண அவதாரமான தேவரீருக்கு வணக்கம், நரசிங்க ரூபமான தேவரீருக்கு வணக்கம், கல்கி ரூபமான தேவரீருக்கு வணக்கம் இவ் வண்ணம் பத்து ரூபத்தையுடையவரும் வல்லிபுரத்திலே எழுந்தருளுகின்றவருமாகிய தேவரீருக்கு வணக்கம் வணக்கம்.’

எக் கடவுள் எல்லா உயிர்களுள்ளும் சூக்கும ரூபத்துடன் கலந்திருக்கி றாரோ எனப் பலரும் விஸ்ணுவைப் போற்றி வணங்குகிறார்கள்.

இவ்வாறு நகர்ந்து சென்ற இவ் அத்தியாயம் இறுதியில் இத் தலத்தினை வணங்குவதினால் கிட்டும் பலா பலன்களையும் எக் காலப் பகுதியில் வணங்க வேண்டும் என்றும் கூறகின்றது. அதாவது வல்லிபுரமென்றும் மகாசேஷசுத்திரத்தை எந்த மனிதன் இப் பிறப்பிலே தரிசிக்கின்றானோ அல்லது ஸ்தலத்தின் வைபவங்களை வாயாற் சொல்லுகின்றானோ, அத்துடன் முனி சிரேட்டர்கள் பஞ்ச பருவ காலங்களிலும் ஐயந்தியிலும் மற்றும் விசேஷ காலங்களிலும் பரிசுத்த மனமுடையவனாகி அன்புடன் அங்கே வீற்றிருக்கும் கடவுளைத் தரிசிக்கின்றானோ (பஞ்ச பருவங்களான : அமாவாசை, பௌர்ணமி, கிருஸாட் டமி, கிருஸ்ண சதுர்த்தி, சங்கராந்தி ஐயந்தியாவது: விஸ்ணுவின் தசாவதார தினம்) அவனுக்கு எப்போதும் மரண பயமில்லை, சரீராரோக்கியமுண்டாகும். இது நிச்சயம். அவன் இவ்வுலகிலே சுகமனுபவித்து தேகாந்தத்திலே விஸ்ணு பதத்தை அடைவான்.¹⁷

இதே போன்று ஈழத்தில் எழுந்த பிரபந்த இலக்கியங்களில் அங்காங்கே அன்றின் போக்கிற்கு அமைவாக வல்லிபுரத்திற்கான தன்மையினை எடுத்துக் கூறகின்றது.

“நாகதீவுபூநகரிநாடுகவுதாரிமுனை நாடு நெல்லூர்

நாரந்தனை நாகர் கோவில் கொல்லன்கிராய் மாகயப் பிட்டி

துணைவிமண்டைதீவுபுன்னைநகர் வல்லிபுரமே

முதலாய வெல்லையில் விரைந்து தேடிக்கண்டழைத்து

கண்டழைத்துக் கொண்டு வா நூவா என் சிங்கையைப் போய்க்.”¹⁸

இப் பாடல் குதிரை முகமும், கீரி முகமும் நீங்கிய பெருமையினைக் கொண்ட தீர்த்த விசேஷமுடைய நகுலேஸ்வரத்தில் குடி கொண்ட இறைவனை மையமாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட நகுலமலைக் குறவஞ்சி என்னும் பிரபந்தத்தில் காணப்படுகின்றது.

இதே போன்று “வல்லிபுரத்தான் தலபுராணம்” வல்லிபுரம் முழுக்க முழுக்க கூறும் நூலாகின்றது. இதில் பதினொரு சருக்கங்கள் காணப்படுகின்றது. அவையாவன, பாயிரச் சருக்கம், பாரதநாட்டுச்

சருக்கம், தவம்புரி சருக்கம், இலங்கை நலச் சருக்கம், யாழ்ப்பாணச் சருக்கம், சிங்கை நகர்ச் சருக்கம், வல்லிபுரச் சருக்கம், இலவல்லிச் சருக்கம், ஆலயச் சருக்கம், விழாவயர் சருக்கம், சீரடியார் திருச் சருக்கம் என்பனவாகும்.

இந் நூலாசிரியர் இதன் நுழைவாயில் என்னும் பகுதியில் “வல்லிபுரம் முன் வடமராட்சி மேற்கின் கீழ்பால் அமைந்திருந்தது. தற்போது வடமராட்சி வடக்கு கிழக்கு உப அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ளது. தோம்பு வல்லிபுரக் குறிச்சி இறை என அமைந்துள்ளது. சிங்கை நகரே வல்லிபுரம் என ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பொற் சாசனம், முதுமக்கட்டாழி, பழைய காசுகள் முதலிய தடையங்கள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.”¹⁹

இதைவிட வல்லிபுரச் சருக்கம் என்னும் பகுதியில் “வல்லிபுரம்” என்னும் இடத்தில் காணப்படும் இயற்கை அழகுகள், நீர் நிலைகள், மரம் கொடிகள் என்பனவும் அங்கு வாழும் மக்களின் தொழில்களினையும் அவர் தம் செயற்பாடுகளையும் அழகாக நயம்புற எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“மேவிய ஏரின் சீரும் மிகுமுயர் வல்லி யூரின்

நாலியல் தப்பா வாழ்வின் நலமினி திங்குரைப்போம்”

“சிங்கை நல்லூரென் றோதும் சேர்வுடை வல்லி யூரில்

எங்குமே நீர்கொள் வாலி எழலுறு தீப மென்னப்

பங்கயம்பூத்து நிற்கும் பண்படை மலர்வாழ் .”²⁰

“நாடு நற்பலன்களையும் நலமுறு பதநீர் காய்ச்சி

கோடையி லிடுவார் வெல்லம் கூடி மற்றநாள் நீங்கி

ஆடி வந்தணையும் போது அரியநற் களிகரந்து

நாடியே பனாட்டுச் செய்வர் நன்றிவை மாரிக் காகும்.”²¹

இதனைத் தொடர்ந்து வரும் பத்துப் பாடல்களில் பனையினால் கிடைக்கும் பயன்கள் பற்றியும் அதனைச் செய்யும் முறைகள் பற்றியும் கூறிச் செல்கின்றார்.

“மக்களக் குணவின் றாகில் மாவியல் ஆலயத்தின்
தக்கநற்புசைக் காய தகுதி சேர் அமுதுமின்றாம்
இக்குறை நேருமாயின் இரவியும் மாசமுற்ற
மிக்குயர் மழையும் மாறும் பொதினி வாடுமன்றே.”²²

இப் பாடல் அக்கால மக்களின் வறுமை நிலையினைப் போக்குவ
தற்காக கோயிலில் வழங்கப்படும் பிரதேசங்களை நம்பியிருக்க
வேண்டிய தழலை இப்பாடல் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

“மாயனுயர் எண்ணமெல்லாம் மாந்தர்தமையுய்வித்தல்
ஆய்குறி காட்டா தருளுருவையார் தேர் வார்
நேயமொடு பக்தினை நிலைநாட்ட அற்புதங்கள்
ஆயபடி மேவிடுவான் அந்நிலையே இங்குமுற்றான்.”²³

இதே போன்று ஆலயச் சருக்கம் என்னும் பகுதியிலும் வல்லிபுரம்
என்னும் ஆலயம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. இதில் குடிக்கொண்ட
சக்கரக் கடவுளின் சிறப்புப் பற்றியும் அங்கு நடைபெறும் பூசைகள்,
இறைவனின் பெருமைகள், அவதாரம் என்பன எடுத்துக் கூறப்பட்
டுள்ளது.

“ஆரண முதல்வனாகி அறிவினுக் கறிவுமாகி
காரண மூர்த்தி யாகிக் கருணையின் மிக்க தேவன்
நாரண மூர்த்தி தூய நாடக மாடி யீந்தான்
பூரண வருளின் மிக்குப் பொலியுமிச் சக்கரத்தை”²⁴

“மீனாய்க் கடலடைந்தாமையாகி
மேல் வளர் பன்றி யருவமாகி
மிக்கிரு சீரார் நரசிம்ம
மேனி தாங்கி நலமருளி

ஊன மில்லா வாமனநல்
உருவு மாகிப் பரசராம
உத்தமநன் வடி வினோடுள்ள
உயர் சீதா ராமனாகிநல்

வானோர் வளம்பெற்றுயருமுயர்
வயற்காம் கலப்பை படையுடைய
வலிமிங்குற்ற பலராம
வள்ள லுருவுமாகியுயர்

தேனார் கிருஸ்ண தேவுமாகித்
திகழ்ந்தே சக்கர ரூபமேவிச்
சேர்ந்தவெம் வல்லிபுரத்தரசே
தினமு மெமைநீ யாண்டருளே.²³

இவ்வாறு கிருஸ்ணனர் எடுத்த தசாவதரங்கள் பற்றிக் கூறுவதுடன், அதில் முதல் அவதாரமாகிய மச்ச அவதாரம் வல்லிபுரத்தில் எடுத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது.

மேற்கண்ட தன்மைகளை தொகுத்து நோக்குகின்ற போது வல்லிபுரம் என்னும் இடமும், வல்லிபுரத் திருத்தலமும் ஈழத்தில் அதிகம் பேசப்படும் பொருளாக முக்கிய இடம் பெற்றிருப்பதனை உணரமுடி கின்றது. அதாவது வரலாற்றுத் தன்மைகளுடனும், தொல்லியல் நிலையிலும், மன்னராட்சியிலும், தலைநகர் ரீதியிலும், இலக்கியங் களிலும் இடம் பிடித்து தன் முக்கியத்துவத்தினை வெளிக் காட்டி நிற்கின்றதனை அறியமுடிகின்றன.

வை.நவதரன்

கண்ணபரமாத்மாவின் கவின்கு கருணை

உலகெலாம் நிறைந்து விளங்குகின்ற எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளான ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியானவர் பூமாதேவியின் வேண்டுகோலுக்கிரங்கி பூமிபாரந் தீர்ப்பதற்காகவே கண்ணனாக திருவவதாரம் செய்து மகாபாரதத்தைச் சோற்றுவித்தார். காத்தற் கடவுளாகிய பரந்தாமன் மகாபாரதத்திலே சகோதரர்களுக்கிடையே பகைமையை வளர்த்துப் பஞ்ச பாண்டவர்கள் மூலமாகத் தமது காரியத்தைச் சலபமாக நிறைவேற்றும்பாங்கு போற்றுதற்குரியது.

இந்த உலகம் மாயை. இம்மாயையை வெற்றி கொள்வதாயின் மன வைராக்கியம் வேண்டும். மகாபாரதப் போர் ஆரம்பமாகிய முதல் நாளிலே பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் தத்தம் சேனைகளை அணிவகுத்து நின்றனர். அப்போது அருச்சுனனுடைய தேர் அழகாக முன்னே வந்து நின்றது.

இந்தப் பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டும் சாரதியாக ஸ்ரீகண்ணபரமாத்மா தேர்த் தட்டிலே உட்கர்ந்திருந்தார். அருச்சுனனோ ;போர்க் கோலம் பூண்டு யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாக அந்த அழகான தேரிலே நேரிலே வந்திருந்தான்.

சுற்றுமுற்றும் பார்த்த அருச்சுனனுக்கு ஓர் எண்ணம் உதயமா யிற்று. முன்னே நிற்பவர்கள் துரோணர், பீசுடீமர், விதுரர் என்று எல்லோருமே வணக்கத்துக்குரிய உறவினர்கள் அனைவரையும்

கண்டதும் அவனுடைய மனம் அலை பாய்ந்தது. இத்தனை உறவினர் களையும் கொன்று வென்று இந்த ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டுமா?

இப்படி ஒரு வாழ்க்கை தேவைதானா? சொந்தச் சகோதரர்களை யெல்லாம் கொன்று குவித்துவிட்டு அரசாட்சியைக் கைப்பற்றி என்ன பிரயோசனம்? அவர்களெல்லாம் இல்லையென்று ஆனதன் பிற்பாடு யாரை யார் ஆளுவது? சீ ..! வெட்கம்!!..... உடனே அருச்சுனன் தேர்த்தட்டினின்றும் குத்தித்து ஓடத் தொடங்கினான்.

இதைக் கண்ணுற்ற கண்ணபரமாத்மா நடந்ததைத் தன் ஞானதிருஷ்டியினால் அறிந்து கொண்டார். தேர்னின்றும் கீழே குதித்து ஓடிய அருச்சுனனைப் பிடித்திழுத்து வந்து “அருச்சுனா! என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்தாய்? ஒரு நல்ல வீரனுக்கு இது அழகாகுமா? ஏன் இப்படிச் செய்தாய்? “என்று கூறி மீண்டும் தேரிலே ஏறச் செய்து அவனது உள்ளக்கிடக்கையை அறிந்து கொண்டு அருச்சுனனுடைய தடுமாற்றத்தை மாற்றும் நோக்குடன் தத்துவம் பேசத் தொடங்கினான்.

“அருச்சுனா! நீ ஒரு வீரன் என்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் இப்போதுதான் தெரிகிறது சுத்தக்கோழை என்று! சீ சீ உனக்கு வெட்கமில்லை. யுத்தம் தேனோமுகப் பேசி அருச்சுனனுக்கு ஞான உபதேசம் செய்தான் கண்ணன்.

“ஏ அருச்சுனா! நான் சொல்வதை மிகவும் அவதானமாகக் கேட்பாயாக. இப்பரந்த நிலவுலகின் கண்ணை எப்போது தர்மங்குன்றி அதர்மம் மேலோங்குகின்றதோ அந்தக் காலத்தில் நான் திருவவதாரம் செய்து அதர்மத்தை அழித்துத் தர்மத்தை நிலை நாட்டுவேன். அதாவது துஷ்ட நிக்கிரக சிக்ஷை பரிபாலனஞ் செய்வேன்” என்று மெதுவாக சொல்லத்துவங்கினான்.

கண்ணன் சொல்லச் சொல்ல அருச்சுனனுடைய உள்ளத்திலே ஒரு வெளிச்சம் உண்டாகியது. ஆனாலும் அவனுடைய அடி மனத்திலே ஒரு குற்ற உணர்வு இருந்து கொண்டு உறுத்திக் கொண்டியிருந்தது. உடனே கிருஷ்ண பரமாத்மாவைப் பார்த்து, “கண்ணா! என்னுடைய உறவுகளையெல்லாம் சாகடித்து விட்டு

இந்தப்பூலோக சாம்ராஜ்யத்தை ஆள வேண்டுமா?" இதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை" என்றான்.

கண்ணன் சிரித்துக்கொண்டே பதில் கூறினான். "அட அர்ச்சனா! நீ பிறக்கும் போது ஏதாவது கொண்டு வந்தாயா? இப்போது இதை இழந்து விட்டாயா? நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்! உனக்கே சரியான பதில் கிடைக்கும்"

"கண்ணா! நான் பிறக்கும்போது ஒன்றுமே கொண்டு வரவில்லை. ஆனால் "இந்தப் பேய் மனம் கேட்குதில்லையே! என்னுடைய உறவு, என்னுடைய காணி, என்னுடைய வீடு என்று ஆசையை வளர்த்துக் கொண்டோமே! அதற்கு நீங்கள் என்ன விடை சொல்லப் போகின்றீர்கள்?" என்றான் அருச்சுனன்.

மீண்டும் சிரித்தான் கண்ணன். "உங்களுக்குச் சிரிப்பாய் வருகிறது. எனக்கு நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது. இப்பொழுது எது நடக்கின்றதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது. எது இனி நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும். இவ்வாறு மனத்திலே எண்ணிக் கொண்டால் கவலைப்படத் தேவையில்லை. உன்னுடையது என்று நீ எதைக் கொண்டு வந்தாய்? இப்போது அதை இழந்தது போல் துடிக்கின்றாய். எதற்காக நீ இப்போது அழுது கண்ணீர் வடிக்கின்றாய்! உன்னால் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம் நிறைய இருக்கிறது.

இந்த உடம்பு நிலையில்லாதது. நீர்க்குமிழுக்கு நிகரானது இந்த யாக்கை. அழிகின்ற தேகத்தை வைத்துக்கொண்டு தேசத்தில் வாழத் துடிக்கின்றாயே! இவ்வுலகத்தில் மனிதப் பிறவி ஒரு புனிதப் பிறவி. இந்த உடம்பில் உயிர் இருக்கும் மட்டுந்தான் எல்லா ஆட்டமும். உயிர் பிரிந்து விட்டால் பணம் பணம் என்று ஆலாய்ப் பறந்த மனிதன் இன்று பிணம் பிணம் என்ற அழைக்கப்படுகின்றான். ஆதலால் இந்த நிலையில்லாத உடம்பில் உயிர் இருக்கும் போதே நீ புண்ணியத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். பாவத்தை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

"அருச்சுனா! நன்றாகச் சிந்தித்துப்பார்! நீ இந்தப் பூமியில் எதை எடுத்துக் கொண்டாயோ அது இன்று உன்னுடையதாகவே

இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதே நாளைக்கு இன்னொருவருக்குச் சொந்தமாகிவிடக் கூடும். இதை நீ மறுக்க முடியுமா? நான் நான் என்ற ஆணவத்தை அடக்கி விட வேண்டும். அகங்காரம் இருக்கும்மட்டும் உனக்கு உய்வே கிடையாது.

இந்த யுத்தத்திலே நீ கொல்லப்போவது உடலைத்தான்! உயிரையல்ல. அது உடம்பை விட்டுப் பிரிந்து வேறொரு பிறப்பெடுக்கப் போய் விடும். இது உலகநியதி. கடமையைச் செய்!

“அருச்சுனா! நீ செய்கின்ற இந்தப் பாரதப் போரிலே நடப்பது அனைத்துக்கும் நான் பொறுப்பு. நீ உடம்பைக் கொல். அது பாவமாக இருக்கிறதே என நீ நினைத்தால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் யுத்தத்தைச் செய். உனக்குத் தேர்ச்சாரதியா நான் இருக்கின்றேன். யுகந்தோறும் என்னுடைய அவதாரம் சிக்ஷ்டர் களைக் காப்பதும் துக்ஷ்டர் களை அழிப்பதுமேயாகும். பூமி பாரம் தீர்க்கவே இந்த யுத்தம். உனக்கு எந்தப் பாவமும் வந்து சேராமல் நான் பார்த்துக் கொள்கின்றேன். உற்றார் உறவினர் என்பதை மறந்து விடு. துணிந்து உன் வீரத்தைக் காட்டு ஈற்றில் வெற்றி உனக்குத்தான். துரியோதனனாதியோர் கெட்டவர்கள். அவர்களுக்கு அழிவு நிச்சயம். சீரிய நேரிய பாதையில் நடக்கும் பாண்டவர்களுக்கே வெற்றி கிடைக்கும். இது உறுதி!” மகாபாரதப் போரிலே ஸ்ரீ கண்ணபரமாத்மா அருச்சுனனுக்குத் தேரோட்டியாகச் செயற்பட்டார். அந்த வேளையிலும் அவர் செய்த அற்புதங்களுக்கு அளவேயில்லை. அருச்சுனன் மீது எய்த நாகாஸ்திரத்தைக் கண்ணன் கண்டு, தேரை நிலத்திலே தாழ்த்திச் செலுத்தவே, அது அருச்சுனனின் முடியைத் தட்டிக் கொண்டு போயிற்று. இப்படிப்பல லீலைகள் புரிந்து பஞ்ச பாண்டவரைக் காப்பாற்றியிருக்கின்றார் கண்பரமாத்மா.

யுத்தத்தின் ஆரம்பத்தில் அருச்சுனன் “போர் செய்யமாட்டேன்” என்று தயங்கிய வேளை, அவனுக்கு யாக்கையின் நிலையாமை உணர்த்தும் நோக்கில் கண்ணன் கீதோபதேசம் செய்தான். “கடமையைச் செய்! ஆனால் பலனை எதிர்பாராதே!” என்று நாதுக்காக எடுத்துரைத்தும் போர் செய்ய வைத்தவர் கண்ணன்

பரமாத்மா. அவருடைய “பகவத் கீதையானது படிக்குந்தோறும் இன்பம்பயப்பது நல்ல பயன் தருவது!

ஒருமுறை பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்ற ஸ்ரீண்பரமாத்மாவானவர் விதுரன் மானிகையிலே தங்கி, தூர்யோதனுக்கு வெறுப்பை ஊட்டி, “ஐந்து ஊரும் தரமாட்டேன் ஐந்து வீடும் தரமாட்டேன்” என சொல்ல வைத்தார். ராஜ்ய சபையிலே தன்னைக் கொல்வதற்குச் சூழ்ச்சி நடந்த பரமாத்மா அனைவருக்கும் தமது அவதார தத்துவத்தை உணர்த்தி நின்றார். இவ்வாறு பல இடங்களில் கண்ணனின் கருணை வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும் ஏதோ ஒரு பெரிய தத்துவார்த்தமான எதிர்பார்ப்பு அங்கே மையப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது.

“தர்மங்குன்றுங்கால் யுகந்தோறும் நான் அவதாரம் எடுப்பேன்” என்ற கண்ணபரமாத்மாவின் கூற்றுப்படி இப்பரந்த நிலவுலகின் கண்ணே தெய்வாதீனமான விடயங்கள் இப்போதும் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. உண்மையில் இதனை நன்கு ஆராயுமிடத்தே கண்ணபரமாத்மா பாரதப்போரில் காட்டிய நற்கருணை சொல்லுந்தரமன்று.

கர்ணனின் கவச குண்டலங்களைப்பெற மாறுவேடந்தரித்து யாசகங் கேட்டது முதல் இறுதியாக யுத்த களத்தில் உயிர் பிரியுந்தறுவாயில் தர்மம் முழுவதையும் தானமாகக் கேட்டுப்பெற்றது வரைக்கும் ஸ்ரீ கண்ணபரமாத்மாவின் கருணைத்திறத்தை என்னவென்று வர்ணிப்பது? எவ்வாறு யுத்த காலத்திலே வைத்து அருச்சுனனுக்குக் கண்ணன் கதையை உபதேசித்தான். கண்ணன் கூறியவை அனைத்துமே கீதோபசமாகும். இந்த உண்மையை நாங்களும் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

கடவுள் இந்த உடம்பைத் தந்தது நல்லன செய்வதற்கு தான். தீயவை செய்வதற்கல்ல. எவ்வளவுதான் துன்ப துயரங்கள் வந்தாலும் உண்மையே பேச வேண்டும். மறந்தும் பொய் பேசக்கூடாது. மற்றவர் மனம் புண்படும்படியாகப் பேசக்கூடாது. நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு காரியமும் நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

எவ்வளவும் தீமை பயக்க இடமளிக்கக் கூடாது.

பொருள் சேர்க்கும் போதும் பணம் உழைக்கும் போதும் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தீய வழியில் மற்றவர்களை ஏமாற்றிப் பணம் சேகரிக்கக் கூடாது. ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரியவாளை ஓங்கும். நாம் நல்ல வழியில் பாடுபட்டு உழைத்தால் தான் அந்தப் பணம் நின்று நிலைக்கும். கெட்ட வழியில் சேர்த்த பணமானது எப்படி வந்ததோ அப்படியே போய்விடும்.

கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார். நாம் செய்வதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பார். இருட்டுக்கும் பார்க்கின்ற விழி இருக்கும். சுவருக்கம் கேட்கின்ற காது இருக்கம். ஒருவரும் பார்க்கவில்லைத்தானே என்பது மடைத்தனம். நாம் யாரையும் ஏமாற்றலாம். கடவுளளை ஏமாற்ற முடியாது.

புண்ணியமாம் பாவம் போம், இது மண்ணில் பிறந்தார்க்குரிய நியதி. நாம் நாம் செய்வது நமக்குத்தான். ஆகவே நாங்கள் என்றுமே எப்பொழுதும் நல்லதையே செய்ய வேண்டும். தீயவற்றை விலக்கி விட வேண்டும். வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான், தினை விதைத்தவன் தினையறுப்பான். பாகற்கொட்டையை நட்டால் பூசணிக்காய் கிடைக்காது. பாகற்காய்தான் கிடைக்கும்.

நாம் நல்லதைச் செய்தால் நன்மைகள் உண்டாகும். தீயவற்றைச் செய்தால் தீமையே கி்டும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு கீதை காட்டிய பாதையில் வாழ்க்கை வண்டியை ஓடவிட வேண்டும். எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீதேவி பூமிதேவி சமேதி ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தினமும் சிந்தித்து வந்தித்துச் சேவிக்க வேண்டும். இது நாள் வரை போனது போகட்டும். இனிமேலாவது நன்மையைச் செய்து இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் அம்மைக்கும் நன்மை பயக்க வாழ்வதற்கு நம்மைநாமே தயார்படுத்திக் கொள்வோமாக.

"கரையூஷணம்"
ரெய்வக் தமிழ்ச்சுடர்
இராசையா ஸ்ரீதரன்

தற்காலத்தில் சர்வதேசப் பரப்பெங்கும் வழிதும் உணரப்படும் யோகாசனக் கலை

இந்தியப் பெருங் கலைகளுள் மிகப் புராதனமானதும் தற்காலத்தில் பெரிதும் முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்ந்து வருகின்ற இந்து மதச்சார்புடைய பாரம்பரிய கலையாகவும் மிளிர்ந்து வருகின்ற யோகக் கலையானது மனித வாழ்க்கை நெறிமுறைகள் பற்றித் தத்துவார்த்த ரீதியாகத் தெளிவுற விளக்கி நிற்கின்றது. இற்றைக்கு சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னெழுந்த இக்கலை, நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியுடையது. இறைவனால் மனிதனுக்காக உவந்தளிக்கப்பட்டு இறையருள் பெற்று அருளாளர்கள் மூலம் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. வேற்று மதப்பிரிவினரால் இக்கலை பற்றிய பல்வேறு விமர்சனங்கள், எதிர்ப்பிரசாரங்கள், எதிர்க் கருத்துக்கள் எல்லாம் பல்வேறு கோணங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்த போதிலும் அவற்றையெல்லாம் முறுகியடித்து காலம் கடந்தும் தற்போதும் தன்னிலை மாறாது பேண்தகு நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றதெனில் இக்கலை பற்றிய உலக மக்களது பார்வையானது விசாலமானதாகும். இதனடிப்படையில் நோக்கின் காலத்தின் தேவை கருதியும் அதன் முக்கியத்துவம் உணர்ந்தும் உலக அரசியல் தளத்தில் உயர் பீடமாக விளங்கும் ஐ.நா சபையால் கடந்த ஆண்டு முதல் (2015) பிரகடனம் செய்யப்பட்டு உலகெங்கும் புத்தெழுச்சியுடன் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்ற தினமாக சர்வதேச யோகா தினமானது அமைகின்றது. வழமையாக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்ற ஏனைய சர்வதேச தினங்களைப் போலல்லாது இது தனித்துவமும் புனிதத்துவமும் பெற்று நிற்கிறது. இக் கலைக்கு நீண்ட வரலாறுண்டு. சனாதன தர்மம் என போற்றப்படுகின்ற இந்து மதத்தின் வேரிலிருந்து முகிழ்த்த பெருமையுடையது. உலகில் வழங்கி வருகின்ற மதப்பிரிவுகளுக்கெல்லாம் ஆதியாய் அநாதியாய் விளங்கும் இந்து மதமானது பல்வேறு அரும் பெரும் கலைகளின் ஊற்றுக் கண்ணாக விளங்குகிறது. அத்தகைய சிறப்பிற்குரிய, மக்களது வாழ்வியற் செல்நெறிக்கு மிகவும் அவசியமான

கருத்துக்களை தன்னகத்தே கொண்டமைந்துள்ள இன்றைய கருத்துவ விஞ்ஞானத்தால் கூட வியந்து நோக்கப்படும் புனிதமான கலையாக யோகக் கலை விளங்குகிறது.

தற்போது மனித வாழ்வியலானது சகல விதத்திலும் மாற்றம் கண்டுவருகிறது. இயற்கையை புறமொதுக்கி நவீன அறிவியலுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நாம் அதனால் விளைகின்ற எதிர்மறையான பின் விளைவுகள் பற்றியெல்லாம் கிஞ்சித்தும் அக்கறை கொள்வதில்லை. நம்மைத் தாக்கிவருகின்ற நோய்களுக்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாக எமது அன்றாட நடவடிக்கைகளே அமைகின்றன. எமது இயற்கையை விரோதிக்கும் செயற்பாடுகளால்தான் இவ்விதமான எதிர்மறையான தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை உணர வேண்டும். யோகம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறையானது இயற்கையோடு இணைந்த அறிவியலாகவே வளர்க்கப்பட்டது. முற்காலத்தில் வாழ்ந்த மெஞ்ஞானிகள் அறிவில் தற்கால விஞ்ஞானிகளையும் விஞ்சிய நுண்மாண் நுழைபுலமுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். இவர்களது ஆய்வு முடிவுகள் தந்த தத்துவங்கள் யாவும் காலம் கடந்து நிற்கும் அழியாச் சிறப்புடையவையாகும். அவ்வகையினதாக யோகக் கலையும் நோக்கற்பாலது. இன்றைய நவீன விஞ்ஞானத்தின் ஆய்வுப் புலத்தில் மெச்சத்தக்க விதத்தில் அதன் தத்துவ விசாரம் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கலை பற்றிய கருத்துக்கள் பல்வேறு நூற்பரப்புக்களில் காணப்படினும் யோகக் கலையின் தந்தையாக போற்றப்படும் பதஞ்சலி மாமுனிவரது யோக சூத்திரமே இக்கலை சார் கருத்துக்களை தெளிவுற விளக்கி நிற்கும் முக்கியமான மூல நூலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதில் காணப்படும் 196 சூத்திரங்களும் நான்கு பாதங்களாக வகுக்கப்பட்டு இரத்தினச் சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வருகின்ற அட்டாங்க யோகம் எனும் பகுதி மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத எட்டுப் படிநிலைகள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி போன்ற எட்டுநிலைகளே அவையாகும்.

மனித வாழ்வை மேலுயர்த்தி ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற வைப்பதற்கு உயர்தரமான கருவி இன்றியமையாததாகும். சாதாரணமாக இயல்பாகவே மனிதனிடமிருக்கின்ற மிருகத்தனமான குணத்தை நீக்கி அவனை தெய்வீக நிலைக்கிட்டுச் செல்வதற்கான நற்கருவியாக

யோகமானது திகழ்கின்றது.

யோகம் என்பது “யுஜ்” என்ற வினையடியால் எழுந்தது. இதற்கு இணைதல் அல்லது ஒன்று சேர்தல் என்ற பொருள் தரும். இதன் படி நோக்கின் உடல், மனம், ஆன்மா என்பவற்றை ஒன்று சேர்க்கும் கருவியாக இது தொழிற்படுகின்றது. இதன் உள்ளார்ந்த விளக்கத்தைப் பார்த்தால் எமது தூல உடலானது தானாகத் தொழிற்படமாட்டாது. அதன் தொழிற்பாட்டிற்கு சூட்சுமப் பொருளான மனதின் சக்தி இன்றிய

மையாதது. அதேபோல் மன இயக்கப்பாட்டிற்கும் ஏதோவொரு எத்தன சக்தியானது மிக அவசியம் எனத் துணிந்தால் அதுவே ஆன்மா எனும் வகுதிக்குள் ளடங்கும். எனவே இம் முப்பொருட்களதும் பரஸ்பர இயக்கப்பாட்டிற்கான இணைப்புக் கருவியாக யோகம் தொழிற்படுகின்றது. பொதுவாக, யோகம் என்பதற்கு இந்து தத்துவம் சார்ந்த பலவித நூல்களிலும் பலவிதமான விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருப்பினும் யோகத்தின் தந்தையாக விளங்கும் பதஞ்சலி யோக சூத்திரத்தில் சமாதி பாதத்தில் வருகின்ற முதற் சூத்திரம் இதற்கு தெளிவான விளக்கம் தருகிறது. அதாவது “யோக சித்த விருத்தி நிரோதக” எனும் சுலோகம் ஆழ்ந்த தத்துவ உட்பொருள் கொண்டது. யோகம் சித்த விருத்திகளை அழிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. அதாவது சித்தம் என்பது எண்ணங்களின்- சிந்தனைகளின் ஒட்டுமொத்த இருப்பிடமாகும். இது பல நிலைகளில் பலவாறு செயற்படும் தன்மையது. நான், எனது எனும் அகங்கார, மமகாரங்களும் சேர்ந்தியங்கும் முனைப்புறு தன்மையே சித்தமாகும். இதுவே மனித வாழ்வைச் சீர்ப்படுத்தவும் சீரழிக்கவும் காரணமாகிறது. துன்பம், விரக்தி, வெறுப்பு, கவலை போன்ற பல விரும்பத்தகாத எதிர்மறையான விளைவுகளுக்கும் மகிழ்வு, இன்பம், வெற்றி, களிப்பு முதலிய பல விரும்பப்படுகின்ற நேர்மறையான சம்பவங்களுக்கெல்லாம் காரணம் மனமாகும். எனவே முதலில் ஐம்புலன்களிடமிருந்தும் மனதை பிரித்தெடுத்து எதுவும் நிலையற்றது என்ற யதார்த்தத்தை உணர்ந்து மெய்யெது? பொய்யெது? என்றாய்ந்துணரும் வேளை மனதை

எண்ணங்களற்றதாக்குவது மிக எளிது. எனவே நமது மனதில் பதிந்துள்ள எண்ணங்களின் முழுத் தொகுதிகளின் ஒட்டுமொத்த எழுச்சி நிலைகளே சித்த விருத்தியாகும். அவற்றை மனதின்னிறும் அழித்தலே சித்த விருத்தி நிரோதக என்பதன் பொருள் விளக்கமாகும்.

தற்காலத்தில் யோகப்பயிற்சிகளின் தேவைப்பாடுகள் மேலெழுந்துள்ள சூழ்நிலையில் காலத்தின் தேவையறிந்து கடந்த ஆண்டிலிருந்து ஐ.நா சபையால் யோகா தினம், சர்வதேச ரீதியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றமை சாலவும் பொருத்தமான நடவடிக்கையாகும். மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமான வரன்முறைகளை படிமுறையாகவும் தத்துவார்த்த ரீதியாகவும் விளக்கியுள்ள இக்கலையானது மேம்பட்ட வாழ்க்கைக்கு சில விதிமுறைப் பயிற்சிகளை பெறல் வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. உடல், மனம், ஆன்மா ஆகிய மூன்றையும் பண்படுத்த வல்ல இக்கலையை மக்களனைவரும் இன, மத பேதம் கடந்து பின்பற்றத் தலைப்படுவதுடன் அதனை புனிதத்துவம் கெடாது தொடர்ந்து பேணுவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதே இத்தினமானது சொல்லும் செய்தியாக அமைகின்றது. வழமை போலவே நாம் ஒவ்வொரு உலக தினம் வரும் போதெல்லாம் பெரும் பணச்செலவுடனும் ஆரவாரத்துடன் பகட்டாகக் கொண்டாடிவருவது வழமையென்றாகி விட்ட நிலையில் அத்தினங்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் தாற்பரியங்களறியாது, அர்த்தங்கள் புரியாது வெறும் ஆடம்பரமான கொண்டாட்டங்களிலேயே கவனம் செலுத்தி எமது நேரத்தையும் பணத்தையும் வீணடித்து வருகிறோம். எனவே இத்தினத்தினையும் புத்முச்சியுடன் கொண்டாடும் வேளையில் அதன் புனிதம் கெடாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அனைவரின் முன் விரிந்துள்ளது.

இத்தினத்தை அங்கீகரிப்பதில் முன்னின்று உழைத்தவர் பாரதப்பிரதமர் நரேந்திர மோடி அவர்கள். அவரது அயராத முயற்சியும் இந்து மதத்தின்பால் அவருக்கிருக்கும் ஆழமான காதலும் யோகத்தின் மீதான தீராத பற்றுறுதியும் அவரை அவ்வாறு செயற்படத் தூண்டியதெனில் மிகையிலலை. இந்து மதம் சார் கலையொன்றுக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரும் கௌரவமாகவே கருதப்படும். எனவே இந்து மதம் சார்ந்த கலை வடிவங்கள், பொக்கிசங்கள் அருகி அழிந்துவரும் நிலையில் தற்காலத்திற்கு மிகவும் அவசியமான யோகக் கலையின் எழுச்சியானது

காலத்தின் தேவையாகும். இக்கலையை அதன் புனிதம் கெடாது பேண்தகு நிலையில் வைத்திருப்பதற்கும் வேற்று மதவாதிகளின் பிடியில் சிக்கி சீரழிந்து போகாது காப்பதிலும் அவருக்கு பெரும் பொறுப்புண்டு. கடமையுண்டு. கடப்பாடுண்டு. அத்தகைய பாரிய பொறுப்பை சிரமேற்கொண்டு அவர் ஆற்றவேண்டிய சில முக்கிய கடமைகளை இவ்விடத்தில் பட்டியலிடுவதுமிகவும் பொருத்தமுடையதே.

தற்போது வியாபார மாயைக்குள் அமிழ்ந்து வரும் இக்கலையை மீட்டெடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதற்காக யோகத்துறைசார் நிபுணர்களைக் கொண்டு உலக நாடுகளில் யோகப் பயிற்சி மையங்களை ஸ்தாபித்து திறமையும் ஆர்வமும் உள்ளவர்களுக்கு இலவசமாக பயிற்சி வழங்கி அவர்களைக் கொண்டு கிராமங்கள் தோறும் மக்களுக்கு பயிற்சியளிக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் தற்போது புனிதத்துவமான இக்கலையை பலர் வியாபாரமாக்கியும் மலிவப்படுத்தியும் வருவது வேதனையளிக்கின்றது. பணமீட்டலுக்காகவும் புகழடைவதற்காகவும் இக்கலையை பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அதுமாத்திரமன்றி பாரம்பரிய யோக முறைகளை புறம் தள்ளியும் தமது விருப்பிற்கேற்ப நவீன பயிற்சி முறைகளைப் புகுத்தியும் மக்களிடமிருந்து கச்சிதமாக பணங்கறக்கும் கைங்கரியங்களிலும் ஈடுபடுவது ஏற்புடையதல்ல. எனவே இக்கலையை களங்கப்படுத்துவோரிடமிருந்து நாம் விழிப்புடனிருத்தல் வேண்டும்.

மேலும் வருடந்தோறும் யோக ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்துவதற்குரிய முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு துறைசார் வல்லுநர்களைக் அழைத்து நடத்தி, அவர்களது சேவைகளுக்கான கௌரவங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் இம் மாநாடுகளின் போது பொருத்தமான ஆய்வுப் பரப்புகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிப்பதற்குரிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளை தொகுத்து கனதியான வகையில் மாநாட்டு நினைவாக ஆய்வுமலராக வெளிக்கொணர்வதற்குரிய எத்தனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்த விடயமாக, பாடசாலைகள் முதல் பல்கலைக்கழகங்கள் வரை யோகத்தை ஒரு பாடமாக போதிப்பதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். இதற்கமைய இலங்கை போன்ற நாடுகளில் கல்விச் சாலைகளில் இத்துறைக்கு அதிகளவு மாணவர்களை உள்வாங்குவதில்

முனைப்புக்காட்ட வேண்டியது அவசியமாகும். இதன் மூலம் இக்கலை பற்றியதான பிரக்ஞையை இளம் சந்ததிக்கு கடத்த முடியும். இதனால் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு ரீதியில் காத்திரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும். வெறுமனே உடற்பயிற்சி முறையாவே பார்க்கப்படும் இக்காலத்தில் அதனை உள்ளார்ந்த ரீதியாக, தத்துவ நோக்கில் அணுகப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இக்கலை உணர்த்தும் வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் நடைமுறைகளையும் அனைவரும் அறிந்து கொள்வதற்கான சூழமைவைத் தோற்றுவிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். இதனொரு கட்டமாகவே கல்விச்சாலைகளில் யோக்கைகலை வல்லுனர்களைக் கொண்டு பயிற்சி வழங்கி தரம் வாய்ந்த யோகப் பயிற்சியாளர்களை உருவாக்க முடியும்.

மேற்போந்த விடயங்ளை பாரதத்தின் அவதானத்திற்குட்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. எனவே பண்டைய மருத்துவ முறைகளுள் செலவில்லாத, முதன்மையான கலையாக திகழும் இக்கலை மீதான ஆர்வங்கள் தேடல்கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துவரும் நிலையில் அதன் மகத்துவமும் உயர்வடைந்து வருவதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஒட்டுமொத்தமான அணுகுமுறையில் இதனை நோக்கின் தற்கால அறிவிலுக்கே சவால் விடக்கூடியளவிற்கு ஏராளமான வியக்கத்தக்க வாழ்வியல் அம்சங்களை, பயிற்சி நுட்பங்களை, நோய் குணப்படுத்தும் தன்மையை பயன்பாட்டு ரீதியிலும் தொழிற்பாட்டு ரீதியிலும் தன்னகத்தே கொண்டு காணப்படுகின்றமை விசேட அம்சமாகும். பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த ஆரோக்கியம் என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையாக விளங்கும் இக்கலையை தற்கால விஞ்ஞான மருத்துவ முறைக்கு இணையாக நிலைபெறச் செய்து, மக்கள் முன் கொண்டு செல்வதற்கு துறைசார்ந்தவர்கள் ஈடுபட்டுழைக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

● ஸ்ரீ.நதியரன்

வைவை தத்துவம்

இராமானுஜர் பரம்பிய விசிஷ்டாத்வைதம் என்ற தத்துவத்தில் ஆதி பரம்பொருள் நாராயணன் என்ற திருமாலே. அவன்தான் உபநிடதங்கள் கூறும் பிரம்மம். அவன் குணம் என்ற குன்றேறித் தாண்டியவன் என்று உபநிடதங்கள் கூறுவதன் உட்பொருள் அவனிடம் எல்லா நல்ல குணங்களும் இருக்கின்றன என்பதாம். அறம், ஞானம், சக்தி, அன்பு இவையாவும் முடிவிலாத அளவுக்கு அவனிடம் உள்ளன. அவன் உயிரினங்களிடம் வைத்திருக்கும் அபார கருணையினால் அவ்வப்பொழுது அவதரித்து இடர் போக்கி தன்னுடன் சேர்ந்துகொள்ள வழி வகுக்கிறான். பிரம்மமும் ஜீவனும் உயிரும் உடலும் போல. ஜீவர்களனைவரும், மற்றும் பிரபஞ்சமனைத்தும் பிரம்மத்தின் உடலாகும்.

இதற்கு பிரமாணம் பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்து

யோ விஞ்ஞானே திஷ்டன், விஞ்ஞானாதந்தர: , யம் விஞ்ஞானம் ந வேத யஸ்ய விஞ்ஞானம் சரீரம் யோ விஞ்ஞானமந்தரோ யமயதி ஏஷ ஆத்மா அந்தர்யாம்யம்ருத:

இதன் பொருள்: எவன் அறிவுக்குள் உறைபவனோ, அறிவுக்குள் அறிவாக இருப்பவனோ, எவனை அறிவும் அறியமுடியாதோ, எவனுக்கு அறிவே உடலோ, எவன் அறிவையும் உள்ளிருந்து ஆட்டிவைப்பவனோ அவன்தான் இவ்வான்மா, அழியாமல் உள்ளுறைபவன்.

உயிரும் உடலும் வெவ்வேறானதால் பிரம்மத்திற்கு தன்னுள் வேற்றுமை (ஸ்வகத பேதம்) உண்டு. ஆனால் வேறு வேற்றுமைகள் கிடையா. பிரம்மத்திற்கு சமானமான வேறு உண்மைகள் இல்லை. அதனால் பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸஜாதீய பேதம் என்று கூறப்படும் பகுப்புக்குள்ளிட்ட வேற்றுமை கிடையாது. பகுப்புக்கும் பகுப்புக்கும் உள்ள வேற்றுமையும் (விஜாதீய பேதம்) கிடையாது ஏனென்றால் வேறு ஒரு பகுப்பு அறவே இல்லை. இதனால் இதுவும் ஒருவித அத்வைதம் (இரண்டற்றது) தான். பிரம்மத்தினிடம் குணம் என்ற தன்மை உள்ளதா இல்லையா என்ற ஒரு ஆழமான பிரச்சினையின் இருவேறு விடைகள் தான் இதை அத்வைதக் கோட்பாட்டிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. அதனால் இராமானுஜரின் இக்கோட்பாட்டிற்கு விசிஷ்டாத்வைதம் (விசிஷ்டமான அத்வைதம்) என்று

பெயர். விசிஷ்டம் என்றால் சிறப்புற்ற என்று பொருள்.

ஸ்ரீ

விசிஷ்டாத்வைதத்தில் ஸ்ரீ என்ற அன்னை தத்துவம் மையத்திலுள்ளது. இதனால் தான் இந்த சமயப் பிரிவுக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவம் என்ற பெயர். அன்னை தத்துவத்தை "தாயார்" என்று வைணவர்கள் அன்பொழுக அழைப்பர். இராமானுஜருடைய எல்லா நூல்களிலும் (முழுவதும் வேதாந்தம்பேசும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைத் தவிர) ஸ்ரீ என்ற மகாலட்சுமி, திருமாலின் மார்பில் அவருடன் என்றும் இருப்பதாகவே பேசப்படும். யாண்டும் கூட இருப்பவள் என்று பொருள்படும் அன்பாயினி என்ற வடமொழிச் சொல்லை அடிக்கடி காணலாம். இராமானுஜருக்குப் பின் வந்தவர்கள் அன்னை ஸ்ரீ யின் அருள் இல்லாமல் கடவுளிடம் நம் வேண்டுகூல் செல்லாது என்பர். அதனாலாயே இன்றும் வைணவத் திருக்கோயில்களில் ஆசாரியனை தொழுத பின் தாயார் ஆகிய திருமகளை தொழுது பின் கோயில் மூலவரை தொழும் வழக்கமுள்ளது.

வைணவத்தில் மோட்சம்

மோட்சம்

படைத்தல் ஒரு மாயையல்ல, அது கடவுளின் ஒரு உண்மையான செய்கை. உலகப்பொருள், ஜீவன், ஈசன் ஆகிய மூன்று தத்துவங்களும் மூன்று படிகளிலுள்ள உண்மைகள். கீழ்ப்படியிலுள்ள பொருள் அறிவுற்றது. ஜீவன் அறிவுள்ளது. ஆனால் இரண்டும் கடவுளுடைய எள்ளத்தனை பாகமே. மனிதனுடைய புலன்கள் கீழ்ப்படியில் உறையும் பொருள்களின் பலவித சேர்க்கையே. ஜீவர்கள் இப்புலன்களின் உந்துதலாலும் உதவியாலும் பொருள்களை அனுபவிக்கின்றன. அவர்களுடைய முந்தைய பிறவிகளில் செய்த தீவினை, நல்வினையை யொட்டி அவர்களுக்கு பயன்களைக் கொடுத்து ஆள்பவன் ஈசன். மோட்சம் என்பது ஈசனான நாராயணனுடன் வைகுண்டத்தில் வசிப்பதே. ஈசனுடன் ஐக்கியமாவதல்ல. அங்கு ஜீவர்களின் தனித்துவம் மறைவ தில்லை. பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடப்பது என்பது மட்டுமே மோட்சம். மோட்சத்தை அடைவதற்கு கடவுளின் அருள் தேவை. இவ்வருளைப் பெறுவது தன்னலமற்றதும் தன்னை மறந்ததுமான பக்தியாலும் சரண்புகுதலாலும் தான் முடியும்.

வைணவத்தில் கடவுள்

இறைவனுக்கு செல்லாம் இறைவன் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் நாராயணன் என்ற மந்திர நாமமுடைய மகாவிஷ்ணுவும் இராமர், கிருஷ்ணர் உள்பட அவருடைய பல அவதாரங்களும்.. யாவற்றையும் மீறிய பரம்பொருளாயிருந்தாலும் அவரே தன்னை சிலைகளில் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு அர்ச்சாவதாரமாக கோயில்களில் காட்சியளிக்கிறார். இவைகளை வணங்குவதே அவரை அடைய எளிதான வழி. மாந்தரணைவருக்கும் தாயும் தந்தையுமாக இருக்கும் அவரை கலப்பமாக அடையலாம் என்பதை கிருஷ்ணராக அவதரித்தபோது தன்னுடைய லீலைகளால் காண்பித்தார். திவ்யப் பிரபந்தங்களில் இச்சுவையை நிறைய ருசிக்கலாம். ஆண்டவனின் இச்சுலபத்தன்மை தான் வைணவத்தின் சிகரமான மதச்சாத்தனை.

வைணவ ஆச்சாரியர்கள்

காண்க: தென்கலை ஆச்சாரியர்கள், வடகலை ஆச்சாரியர்கள், வைணவ குருபரம்பரை

புராண காலத்திலேயே தொடங்கிய ஸ்ரீவைஷ்ணவம், ஆழ்வார் காலத்துப் பிரபந்தங்களில் பெருமை பெற்றது. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டில் இப்பிரபந்தங்கள் நாதமுனிகள் என்பவரால் தேடி ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு புத்துயிர் பெற்றது. அதனால் நாதமுனிகளே தற்கால ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் முதல் ஆச்சாரியராகக் கருதப்படுகிறார்.

சுந்தரசோழர் என்ற இரண்டாம் பராந்தகன் (956-973) காலத்தில் அன்பில் கிராமத்தைச் சேர்ந்த வைணவ ஆச்சாரியர் ஸ்ரீநாதர் என்பவருக்கு மாண்பம் கொடுக்கப்பட்டதாக ஒரு செப்பேடு ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் உள்ளது. இந்த ஸ்ரீநாதர் நாலாயிரப் பிரபந்தங்களை பாடமாகவே நடத்தி ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் உற்சவங்களில் சேவை செய்தாராம். இவர் தான் நாதமுனிகளாக இருக்கலாம் என்ற அபிப்பிராயமும் உள்ளது. ஸ்ரீரங்கம் கட்டுரை

நாதமுனிகளுக்குப்பிறகு ஆச்சாரிய பதவியில் வந்தவர்களில் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றவர்கள் மூவர். இராமானுஜர், பிள்ளை லோகாச்சாரியர், வேதாந்ததேசிகர். வேதாந்த தேசிகர் தென்கலை ஆசார்யராகவே இருந்துள்ளார். மணவாளமுனிகள் வைணவத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு அரிய பெரிய பொக்கிஷம். பிற்காலத்தில் சாத்திர சர்ச்சையினால், பூர்வாச்சார்யர்களின் கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்ட சில

மைதூர்க்கு அப்பால் இருந்த வைணவர்கள் விஷிஷ்டாத்வைத சமயத்தை இரண்டாக பிரித்து வடகலை பிரிவை உண்டாக்கினர்(ஆதாரம்: திருமழிசை அண்ணாவப்பங்கார் ச்வாமியின் தேசிகர்-வேதாந்தாச்சார்யாரின் சரிதை). வைணவம் வளர்த்தது போல் தமிழை வளர்க்க எவராலும் இயலாது. இராமானுசரும், தேசிகரும், மாமுனிகளும் தமிழை இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்று வழிகளிலும் ஆந்திர தேசம், கர்நாடகம், ஓரிசா வரை தமிழ் வழி ஆன்மீகத்தை பரப்பியுள்ளனர். அரங்கத்துறையும் இறைவனின் அருளும், அனுமதியும் பெற்று ஆகம வழிபாட்டிலும், கோயில் திருவிழாக்களிலும் ஆழ்வார்களின் தமிழ் தேனை நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்தனர். நாடமுனிகள் காலத்திற்கு முன் ஆழ்வார்களின் அருமையான் செந்திரத்த தமிழோசை குடந்தை, தஞ்சை ஆகிய சில பெரிய ஆலயங்களில் மிகக்குறைவாக ஒரு சில பதிகங்களை மட்டுமே ஒதி வந்தனர். பின்பு நாடமுனிகளால் அருந்தவயோக முறையில் நாலாயிரம் பாசரங்களும் கிடைக்கப்பெற்று பாரத தேசத்தின் பெரும்பகுதிகளில் பரப்பப்பட்டது.

தமிழ் பாசரங்ளை சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, கன்னடம், ஓரியா மொழிகளில் எழுதிவைத்து அந்த தேசத்து வைணவப்பெருமக்களால் இசைக்கப்பட்டு வந்தது. வேதம், ஆகம வழிபாட்டில் சமஸ்கிருதத்தை ஒதும்போது பிழை இல்லாமல் இயம்புவது கரும்பயிற்சி இல்லாமல் இயலாது. ஒலிப்புப் பிழை ஏற்படின தவறான பொருளாக அமையும். இவ்வாறு ஏற்படும் பிழைப்பொருளைக்கூட பைந்தமிழ் பாசரங்களை இசைத்து பாடுவதால் அப்பிழையைக்கூட கடவுள் பொறுப்பதாக கூறியதால், தமிழின் மேன்மையை அறிந்த இராமானுசர் அனைத்து வைணவ ஆலயங்கள், இல்லங்களிலும் பு, ஜை முறைகளில் பசுந்தமிழ் பாசரங்களை நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்தார். திருவிழாக்களின் போதும், கோயில்களின் அனைத்து வழிபாடுகளிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து திருத்தி அமைத்தார். இல்லறச் சடங்குகளிலும் ஆழ்வார்களின் பாசரங்களை வேதத்துக்கு இணையாக வைணவர்கள் ஒதிவரும் வழக்கம் இன்றளவும் உள்ளது.

சிவ.தினேகர்
முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்

- குதிர்ப்பட்ட கசலப்பகுதியில் விரைவான சாரதி அனுமதிப்பத்திரம்
- மூலமொழிகளிலும் வாகனப்பயிற்சி
- எழுத, வாகித்கத தெரியாதவர்களுக்கு விசே. வீடியோ வகுப்பு நடைமுறை
- கரைக சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் பெற அசோக் ஸ்டேஸ் பஸ் மூலம் கைகுவான பயிற்சி
- தவணைமுறைக் கட்டணமும், விடுமிய தேரத்திலான பயிற்சி
- இரவு தேர வாகனப்பயிற்சி
6.00p.m - 9.00p.m

NO.1
சாரதி பயிற்சிப்
பாடசாலை

KIRUBA LEARNERS

Government Approved
Driving Training School

கிருபா ஸ்டேர்ஸ்

அரச அங்கீகாரம் பெற்ற கரைக (A) சாரதிப் பயிற்சிப் பாடசாலை

குடிவனமக் காரியாலயம் : 226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
021 222 4353 / 021 492 3200 / 077 722 5292

பாடப்பாணம் :	கிளிநொச்சி :	மலன்னர் :
முருகமர் கட்டை சாந்தி, பருத்தித்தாறை. 021 492 3200 071 454 6955	விக்கினஸ்வரா கஸ்தூரி வீதி, கஸ்தூரியார். 021 300 6550 071 454 6957	080, 94, ருத்தாண வீதி, மலன்னர். 071 988 7699 077 847 2732
080, 29706, கிரேக்க. எஸ் வீதி, கலன்னாசி, (கல்கட்டைமலர்) 021 224 2622 071 454 6956	கல்கட்டை வீதி, சாங்குச்சேரி, (கிரேக்க. எஸ் வீதி) 021 492 3202 021 227 0706	உலகவிக்கா சாந்தி, மலன்னர் வீதி, முழுகிசாக்கி. 021 300 6544 071 454 6955
	வாழ்ப்பா சாந்தி, முருகாரி. 021 320 3888 071 454 6955	உலகவிக்கா சாந்தி, மலன்னர் வீதி, முழுகிசாக்கி. 021 300 6544 071 454 6955
		உலகவிக்கா சாந்தி, மலன்னர் வீதி, முழுகிசாக்கி. 021 222 7777 071 454 6953

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

தாயகம் டிஜிற்றல்

யாழ்ப்பலகலைக்கழகம் அருகில்

021 3200 644